

Publicerad 2014-10-03 10:56 av Liselotte Fluhr

Kanske finns kärleken där bakom

Fallet

Synlig fällde du mig till marken
efter en stunds funderande
reste benen hastigt sig upp
stark möter blicken en ny vy
en vinkling där det som låg
bakom rygg och buske
blev synligt
rädslan har ingen kärlek sägs det
fast jag tänker: rädslan ligger för
kärlek tar tid att mogna växa och hålla om
ett hårt slag i huvudet då fallet tog mark
väckte det sovande barnet
en inre röst ett rop från avgrunds smärta
där allt samlat sig
med ens hörs fåglars kvitter och tranors flaxande
med förberedande vingslag
de som bär till sol och grönska
ensamma steg står kvar och väntar på naturens förvandling
rädslan släpper taget om gamla mönster
som lämnar plats för en ny glänta.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Liselotte Fluhr med Poeter.se id #27299 innehar upphovsrätten